

Σκηνοθεσία

Marjane Satrapi
Vincent Paronnaud

Παίζουν

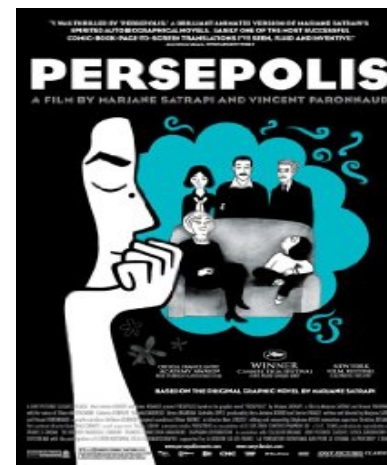
Chiara Mastrogianni
Catherine Deneuve

Διάρκεια

95

Έτος

2007

C i n e 80

Σάββατο 8 Δεκεμβρίου 2012

Ώρα 6 μ.μ. στο σινεμά του σχολείου

(Προσέλευση μέχρι τις 6 ακριβώς.

Η πόρτα του σχολείου μετά την ώρα προσέλευσης
θα παραμείνει κλειστή)

Από το Ιράν, με το ξεκίνημα της Ισλαμικής Επανάστασης ξεκινά η παράδοση περιπέτεια της... ενηλικίωσης της μικρής κι άφοβης Ματζάν, φτάνοντας ως το Παρίσι του σήμερα. Με αυτοσαρκασμό και αιχμηρό χιούμορ ζωντανεύουν οι εικόνες της σύγχρονης Περσίας μέσα από την αυθάδη, αστεία και τόσο αληθινή διήγηση της Marjane Satrapi.

Τεχεράνη 1978. Τελευταίες μέρες του Σάχη. Η εννιάχρονη Ματζάν έχει αποφασίσει τι θα γίνει όταν μεγαλώσει. Θα γίνει προφήτης και Μπρους Λη! Στο μεταξύ ο Αγιατολάχ Χομεϊνί θα ανατρέψει το Σάχη, στη χώρα θα επιβληθεί θρησκευτικός νόμος, οι γυναίκες θα αναγκαστούν να φορέσουν τη μπούργκα και χιλιάδες αντικαθεστωτικοί θα φυλακιστούν. Μέσα σ' κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο και μέσα σε μια αστική οικογένεια διανοούμενων, η ασυμβίβαστη Ματζάν ακούει πάνκ, Άιρον Μείντεν και Άμπα, πλακώνει στο ξύλο τα ξαδέρφια της και έχει «ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας» με τον Θεό. Όμως, μετά τη δολοφονία του αγαπημένου της θείου, και με το ξέσπασμα του πολέμου Ιράν-Ιράκ, η ζωή γίνεται αφόρητη και ο ατίθασος χαρακτήρας της τη βάζει σε μεγάλους κινδύνους.

Η μόνη σωτηρία για τη, δεκατετράχρονη πια, μοναχοκόρη τους είναι η Ευρώπη, οπότε οι γονείς της τη στέλνουν να συνεχίσει το σχολείο στην Αυστρία. Για τους συμμαθητές της είναι η μουσουλμάνα εκπρόσωπος του φανατικού καθεστώτος του Χομεϊνί.

Για τους ενήλικες είναι ένας ιρανικός βραχνάς. Η Βιέννη είναι πολύ φιλόξενη για τη μικρή εξόριστη. Μόνη, ευάλωτη, με τις εφηβικές της κρίσεις και ένα σωρό παράξενους τύπους γύρω της, αλλά κυρίως με το πείσμα της, θα τα καταφέρει, τελικά, να γίνει αποδεκτή. Θα κάνει φίλους και θα ερωτευτεί, θα μπλέξει με περιθωριακούς, θα κινδυνέψει και, τελικά, θα επιστρέψει απογοητευμένη στην οικογενειακή αγκαλιά και στην τυραννία του τσαντόρ και της βάνουσης αστυνόμευσης. Η δυσκολία της επανένταξης είναι σα δεύτερη ξενιτιά. Μπαίνει στο πανεπιστήμιο και παντρεύεται. Μαζί με το πτυχίο παίρνει και το διαζύγιό της.

Στα 24, συνειδητοποιεί πως όσο βαθειά νιώθει Ιρανή, άλλο τόσο της ~~αυτά~~ ^{αυτά} είναι το αδύνατο να συνεχίσει να ζει στην πατρίδα της. Η επαναστάτρια γιαγιά, που μοσχοβολά γιασεμί και καπνίζει σα φουγάρο, της συμπαραστέκεται στη δύσκολη απόφαση να ξαναφύγει, ίσως για πάντα. Το ίδιο κι οι προοδευτικοί και τρυφεροί γονείς της. Φεύγει για τη Γαλλία. Παρίσι 1994. Πρώτη μέρα αισιοδοξίας για το αύριο.